

Hornet Eiker

Organ for
Eiker o-lag

3 - 2025

Hornet Eiker

Hjemmeside, Facebook og Instagram.

Eiker O-lag har sin egen
hjemmeside:

www.eiker-ol.no

Som medlem har du der tilgang
til klubbens kart.

Du finner også Eiker O-lag på
Facebook og på

Instagram: @eiker_o_lag

Klubbavis for Eiker o-lag.
55. årgang - Utgave 212.
Eiker o-lag, postboks 73,
3301 Hokksund.

E-post leder:

leder@eikerolag.no

Bank: 2220 20 50356

eller: 2270 29 06729

Vipps: 118972

Org.nummer: 874 249 572

Redaktører 2025 :

Rolf Lunde og

Ellen Sofie Ruud (1),

Sølvi Helene Fossøy (2 og 3),

Grete Thorsby (4).

**HOVEDLØPET
& O-LANDSLEIR 2025**

På årets Hovedløp i Sandefjord var det flere gode eikerprestasjoner. På HL langdistanse løp Jenny Hovdenak Holmes et stabilt løp med høy fart som endte på en sterk 7. plass i D15. På HL sprint imponerte Jenny med en ny 7. plass og Nila Hilleren kom på en solid 10. plass, også i D15. Jenny er avbildet på forsiden fra langdistansen, og Nila er under fra Spintent.

Begge Foto Terje W. Pettersen.

LEDEREN HAR ORDET

Sesongen 2025 har vært innholdsrik, engasjerende og full av gode løpsminner – både vilt, vått og vakkert! Vi har samlet oss rundt orienteringens gleder, og noen har løpt flere løp enn andre, men fellesskapet har vært sterkt hele veien.

Vi er utrolig stolte over å være best i Buskerud når det gjelder antall besøkende på våre turO-poster – og ikke minst å være nummer 7 på landsbasis! Det viser at vi setter Eiker på kartet, bokstavelig talt, og bidrar til aktivitet og naturopplevelser for mange. Sesongavslutningen nærmer seg – både for de aktive og for TurO-entusiastene – men vi gir oss ikke helt ennå. Så lenge det ikke ligger snø i skogen, er det bare å finne frem hodelykta og fortsette å nyte orientering i mørket.

Takk til alle som har bidratt – med innsats, engasjement og glede. Eiker o-lag er laget vårt, og sammen skaper vi aktivitet, mestring og fellesskap. I september nådde vi 300 medlemmer og det er en gledelig vekst i klubben. Det

søkes om midler, og planer for neste år er under utarbeidelse. Vi gleder oss allerede nå til å sette de ut i live.

God lesing – og god avslutning på sesongen!

Grete Thorsby
Leder Eiker o-lag

O-troll Festivalen

Tekst og bilder: Sølvi Helene Fossøy

På Lillomarka Arena var det 20. september klart for o-troll festival. Her burde Eiker kunne stilt mannsterke, men det var bare fem småtroll som tok turen. Her er det rom for flere til neste år! Buskerud o-kretsen hadde arrangert felles busstur for sosialisering og god stemning på veien innover.

Etter en god mjølkerute gjennom Røyken og en liten omvei på grunn av Oslo maraton ankom buskerudløperne litt forsinket til Lillomarka Arena, klare for dagens første aktivitet: Ekte orienteringsløp! Med fri start over en time og 300 påmeldte var det en usedvanlig folksom øvelse! Etterpå var det tid for langt mer eksotiske o-øvelser som rakettløype, karttegnbingo, labyrintorientering, magic square og pre-o. De fleste klarte å finne en favoritt, avbrutt av spisepauser med den lokale delikatessen: svele med smørkrem.

Eiker O-lags Svelespisere klare for start! Kristoffer Fossen Johannessen, Eva og Live Gedde-Dahl og Sverre Tiberius Alstadsæther Fossøy

Til slutt var det klart for Råtasskonkurransen. Her er vi faktisk litt usikre på hva Tora foretok seg men vi antar hun var med i et suksessrikt lag. Men de gjenværende eikerløperne dannet lag: Eiker o-lags svelespisere. Råtasskonkurransen var en lagbasert postplukk med ulike oppgaver på noen av postene. I skogen var det nok en gang det glade kaos, og Svelespiserne fant akkurat så mange poster om som de orket. Etter en dag med full innsats var alle glade for at Oslo Maraton var ferdig selv om de som tok buss måtte innom Røyken på vei hjem.

Svelespiserne og støttepersonell

Det var folksomt i skogen rundt Lillomarka Arena!

Trimutvalget

Tekst og bilder: Eli Tufte Hansen

Turo-sesongen er over for Eiker o-lag sin del, og hvilken sesong det har vært. ALL TIME HIGH!! Til og med bedre enn coronasesongen, når uteaktivitet på egen hånd omtrent var det eneste som var mulig. Alt annet måtte stenges ned.

I år har turorientering og 10PÅTOPP blitt slått sammen på nett, så 10PÅTOPP også kan registreres på nett. Men vi har selvfølgelig beholdt begge adelskalenderne, én for turorientering og én for 10PÅTOPP.

Elin Elvekrok dokumenterer at hun har besøkt Øvre Eikers mest øde punkt.

10PÅTOPP-postene har vært spredd rundt i hele Øvre Eiker. Vi hadde turposter fra Blygått, som også var et greit utgangspunkt når målet var SURTVARDEN. Kartverket har i år kommet med oversikt over det punktet i hver av landets kommuner som ligger lengst unna menneskelig infrastruktur. Øvre Eikers mest øde punkt ligger litt sør for Tjurumtjern på Holtefjell.

Utsikt fra Nesfjell

10PÅTOPP-postene gir deg en mulighet til å se hva Øvre Eiker har å by på av turmuligheter. Vi har lagt opp til turer for alle – noen lengre turer, og noen adskillig kortere. Postene gir deg også sjansen til å besøke områder som du ganske sikkert ikke ville besøkt hvis du ikke var på postjakt.

I år hadde vi også en post på vestsida av Eikeren – NESFJELL. Ikke den lengste turen, men ikke den flateste heller. Der var det fin blåmerket sti helt opp til posten, og det var OPP. Stigning stort sett hele veien, men du verden for en belønning du fikk på toppen.

En av de kortere turene var KJELLERÅSEN. En topp med en litt annen adkomst enn det vanligvis er til en topp. Her startet vi ved GRASTJERN, og gikk ned til KJELLERÅSEN. En kortere tur, med flott utsikt til Eikeren

Grøllafurua – ei stor videnkjent furu.

Vi i klubbens Trimutvalg er godt fornøyd med årets sesong, og vi er godt i gang med planlegging av 2026-sesongen.

En sprek turgjeng tar seg ei velfortjent matpause på Surtvarden.

Sterk innsats og flotte resultater i PWT-cupen!

Tekst og bilder: Grete Thorsby

Eiker o-lag har markert seg sterkt i årets PWT-cup i Buskerud orienteringskrets, med både bred deltakelse og imponerende individuelle prestasjoner. Cupen har bestått av åtte løp gjennom sesongen, der de fem beste resultatene har vært tellende – og våre unge løpere har virkelig levert!

I klasse D13/14 tok Ingeborg Marie Bjørgum-Thorsby hjem den gule ledertrøya etter jevnt sterke løp gjennom hele sesongen. Thea Busland sikret den grønne spurttrøya med raske bein og god taktikk i de avgjørende etappene.

I klasse D15/16 ble det også dobbeltseier for Eiker: Jenny Holmes Hovdenak vant ledertrøya etter solid og stabil løping, mens Nila Hilleren tok spurtrøya med imponerende fart og innsats.

Disse resultatene viser at Eiker o-lag har både bredde og kvalitet i ungdomsgruppa – og at vi er med helt i toppen når det gjelder utvikling av unge orienteringsløpere.

Vi gratulerer alle deltakerne med innsatsen og gleder oss til å følge dere videre – både i skogen og på resultatlistene.

Mørke skoger, sterke hodelykter og en god dose selvironi

Tekst: Grete Thorsby, Bilder: Rolf Lunde

Det er rart med det. Når høsten senker seg og mørket kommer krypende, finner vanlige folk fram stearinlys, pledd og kakao. Vi i Eiker O-lag, derimot, finner fram hodelykta, kartet og kompasset – og begir oss ut i svarteste skogen på jakt etter små, oransje og hvite plastduker.

Nattorientering kaller vi det. Et konsept som får mange til å riste på hodet:

«Dere går dere jo bort på dagtid – hvordan i all verden skal det gå i mørket?»

Og ja, vi innrømmer det: Det hender vi får litt ekstra mosjon fordi vi løper både frem, tilbake og i sirkel. Men det er også det som er sjarmen.

Illustrerende skjermdump fra EM Natt, H40

Denne høsten har vi avsluttet en strålende sesong med nettopp nattløp. Kartet blir plutselig en slags skattkiste, lyset fra lykta skjærer gjennom tåka, og stillheten i skogen gjør opplevelsen magisk. At noen av oss ender opp på feil sti og møter en rådyrfamilie i stedet for neste post, er bare en bonus.

For oss handler orientering – også i mørket – om fellesskap, mestring og mye latter. Vi kan trygt si at sesongen 2025 har gitt oss alt dette, og vi ser allerede fram til nye eventyr neste år.

Så hvis du tenker at «dette kunne vært noe for meg», er det bare å bli med. Vi lover frisk luft, gode historier – og vi deler alltid kakaoen etterpå.

Over Skauen 2025 – Høstglede og o-tekniske utfordringer

Tekst: Grete Thorsby, Foto: Rolf Runde, Grete Thorsby

Lørdag 27. september 2025 gikk det tradisjonsrike løpet Over Skauen av stabelen, med Eiker o-lag som arrangør og løpsleder Nicolai A Bjørgum i spissen. I flott høstvær samlet løpet hele 60 entusiastiske deltakere til dyst i et område vest for MIF-hytta i Mjøndalen. Terrenget bød på åpen furuskog, innslag av tett gran- og løvskog, og enkelte hogstfelt som ga ekstra utfordringer for både løypeleggere og løpere.

Løypene var lagt med stor omtanke for å unngå de mest krevende hogstområdene, og deltakerne fikk bryne seg på detaljrike og o-teknisk krevende partier, kombinert med god løsbarhet og moderat kupering. De lengste løypene inneholdt noen tøffe motbakker, men stemningen var høy og innsatsen stor i alle klasser.

Vinnerne av den lengste løypa og vandrepremier ble Malin Sørensen (Konnerud) og Sigve Nygård Fagervold (Asker). Klassevinnere fra arrangørklubb ble Ingeborg Marie Bjørgum-Thorsby (D13-14), Jenny Hovdenak Holmes (D15-16), Kenneth Sandvold (H17AK) og Kristi Aas Olsen (B åpen 17-). De beste gratulasjoner til alle vinnere og alle som deltok!

Etter målgang ventet en god og varm tradisjon: servering av ertesuppe og loff, som alltid smaker ekstra godt etter en tur over skauen. Det ble en hyggelig stund med prat, latter og deling av dagens opplevelser – akkurat slik vi liker det i Eiker o-lag. Det var god samling rundt bålpanna, som var med på å skape en ekstra god stemning.

Over Skauen markerer et viktig punkt i høstsesongen for klubben, og viser igjen hvor sterkt miljøet står – både sportslig og sosialt. Takk til alle som bidro til et vellykket arrangement!

Kommunestyret holdt seg på trygg grunn – turO-kartet fikk hvile

Tekst: Grete Thorsby

ØVRE EIKER: Da kommunestyrets medlemmer før sommeren fikk utdelt turO-kart for å inspirere til friluftsliv og lokal patriotisme, var entusiasmen til å ta og føle på. Kart ble brettet ut, planer ble lagt, og enkelte snakket sågar om å «ta beina fatt i demokratiets ånd».

Men når høsten nå har kommet, viser det seg at kun et fåtall av de folkevalgte faktisk har tatt turen ut i skog og mark med kart og kompass i Friluftslivets år.

– Vi hadde tenkt, men så kom både budsjett, vær og liv i veien, forklarer en mildt flau representant.

Eiker o-lag har en sterk mistanke om at kartet til ordføreren fortsatt ligger trygt i skrivebordsskuffen. Det kan være at han har hengt det opp på kontoret som påminnelse om at intensjonene til kommunestyret er gode, selv om skoa er rene. Ordføreren selv har ikke vært tilgjengelig for kommentar i saken.

Trim- og friluftslivsutvalget i Eiker o-lag på sin side tar situasjonen med humor.

– Vi er glade for at kommunestyret viser støtte til ordningen, om enn på stillesittende vis. Neste år vurderer vi å legge ut noen poster i rådhuskorridorene, så de slipper å gå så langt, sier en representant med glimt i øyet.

Årets sesong for turO er ferdig, men til neste år gis både kommunestyret og andre ivrige postjegere nye muligheter for tur i skog og mark – med kart og kompass i riktig retning.

HUSUTVALGET

Tekst: Ellen Sofie Ruud

Årets høstsesong er snart på hell, men først arrangeres det 4 lørdagsløp i november.

Datoene er: 01., 08., 15. og 22. Utgangspunktet er klubbhuset og terrenget på Ormåsen. Vi serverer kaffe, vafler / kake og drikke. Vel møtt! I høst har vi hatt hjelp med servering av kveldsmat. Takk til Eli Bakken, Kristian Kind Olsen, «stand in» for Synne M. Bakkalia og Mari Hilleren «stand in» for Arne Halvor Dramstad.

Rekruttene avsluttet årets sesong den 23.09. med premieutdeling, pizza med mere på klubbhuset. God stemning og mange fornøyde deltakere!

De aktive avslutter tirsdag 25.11. med tilsvarende opplegg.

Grøtkvelden går av stabelen torsdag 11.12. fra kl. 18 på klubbhuset. I år som i fjor blir det utlodning. Velkommen!

Vi sees på klubbhuset!

HALLOWEENLØP

Røyken o-lag hadde ikke spart på beingrindene da de for første gang arrangerte det prestisjetunge Halloweenløpet. Det var ikke bare skjelletter de hadde tømt de lokale kirkegårdene for, alle Askers gravlykter befant seg i skogen rundt Torvbråten skole. De måtte kjempe en hard kamp mot store mengder nedbør som gjorde sitt ytterste for å skape skummel og mørk stemning i skogen.

Femten skummelt utkledd eikerløpere våget turen, og de møtte på alt fra skumle klovner som betvilte løpernes kartkunskaper til grå spøkelsesdamer, zombiesoner, hekser med nykokte innsekter, generasjoner med omkomne o-løpere og store mengder godteri. Nattoorientering hadde vært en annen sport om alle skoger kunne by på en slik tetthet av gjemsøkte gravplasser og skrømt.

Etter å ha overlevd skogens mange skumle strabaser kunne forskremte løpere trøste seg med pølsfingre, blodsuppe og kaker. Vasstrukne deltagere kunne i relativ tørrhet ofre en tanke på de mange funksjonærene som fortsatt befant seg ute i skogen.

Fra 1336 poster til nesten 2500 – en tur-O-reise med vilje, glede og god niste

Intervju med Eli Tufte Hanssen (litt over norm turO entusiast i Eiker o-lag)

Hva får et menneske til å sette seg et mål om å ta 1336 turorienteringsposter på ett år? For denne entusiasten var svaret enkelt: 1335 poster i 2024, og da måtte det jo bli litt mer i 2025. 1500 virket nært, men så bare balla det på seg – for det er jo så moro!

Motivasjonen ligger ikke i å slå andre, men i en indre konkurranse med seg selv. Selv om rankingen blir sjekket innimellom, er det gleden ved å finne posten selv som gir mest. Og ja – det er en viss tilfredsstillelse i å ha tatt flere poster enn hele kommunestyret til sammen. De har «bare» 125. Favorittområdene inkluderer Hortensmarka og Røykens kystnære kart, men ingen kart er svartelistet (i den forstand at stedene ikke skal besøkes igjen pga. dårlige erfaringer) – for neste år kan postene være plassert annerledes. Navigasjonen skjer med kart og kompass, og GPS brukes kun unntaksvis når alt annet svikter. Det hender, ja. I sommer ble det en stygg bom på 2-3 Sturla-poster ved Nerdammen, og det var da turO-jegeren begynte å stille spørsmål på hvorfor hun hadde meldt seg på o-ringene i Sverige. Men hun fant postene, deltok på o-ringene og fullførte der også.

Tid til turO? Det handler om prioritering. Etter en yrkeskarriere med post, er det nå en annen type post som gjelder – og den er mye mer spennende. Dette er verdens beste jobb, ifølge hovedpersonen selv.

Familie og venner? De heier, og har ennå ikke begynt å sette ut egne poster for å få vedkommende hjem. TurO har også åpnet døra til mange nye steder – fra utsiktspunkter i Svelvik og Røyken til myggfrie områder i Eiker (men hjortelusflua i Sørkedalen fikk et par treff). Det er mange områder som aldri ville vært besøkt om det ikke var o-poster der.

Året 2025 har medført 1275 km fordelt på 120 dager utendørs på jakt etter turO poster fra 26 ulike klubber og 220 ulike kart å forholde seg til. Resultatet fra årets jakt er 2500 poster, og alt bare til en stor glede og nytelse. Eiker o-lag gratulerer så mye med fantastisk innsats og stor gjennomføringsevne i jakten på turO!

Vi er heldige og veldig glade for å ha nettopp denne dama som leder av trim- og friluftslivsutvalget i klubben.

Hilsen fra Eikerjentene

Hei alle Eiker-venner!

Sesongen nærmer seg slutten, og vi Eikerjentene har rukket både å løpe oss svette, le oss fillete og bruke mer glitter enn vi tør innrømme. Det har vært en innholdsrik vår og sommer – med kart i hånda, gjørme på skoene og mange gode minner i sekken. 🌲 🏃

Formen?

Vel, den varierer som alltid – noen flyr lett mellom postene, mens andre tar seg tid til å «nyte naturen» (les: lete etter post 6 i 20 minutter). Men humøret er på topp, og det er tross alt viktigst!

Høydepunkter?

- Flere sterke løp i KM og PWT cup – Eikerjentene viser at det gror godt i rekkene!
- Knallgod innsats på stafetter – og som alltid: god stemning i leiren.
- Klubbkvelder med både trening, skravling og kartlesing
- Og ikke minst: den uskrevne konkurransen om hvem som klarer å bli mest våt i myra – fortsatt uavgjort!

Nå ser vi fram mot vintertreninga – med intervaller, styrke og (for noen) et lite håp om å finne frem i skogen også med hodelykt i beredskap. Vi gleder oss også til ungdomssamling og sesongavslutning i Borås i november, der du kan følge oss på vår Instagramprofil [_eikerjentene](#).

Vi lover å komme sterkt tilbake i 2026 – med enda flere posttreff, latterkramper og samhold.

Takk til alle trenere, løypeleggere, støttespillere og heiagjenger som gjør det så gøy å være del av Eiker o-lag. ❤️

Vi sees i skogen – eller på neste trening!

Hilsen Eikerjentene

Bilder 15: Terje W. Pettersen.

Bilde 6: Grete Thorsby

Orienteringsquiz for store og små

Lett nivå

1. Hva bruker man for å finne retningen i orientering?

- A) Kikkert
- B) Kompass
- C) Lommelykt

2. Hva betyr en blå strek på et orienteringskart?

- A) Sti
- B) Elv eller bekk
- C) Gjerde

3. Hva kalles det når man løper og finner poster i skogen?

- A) Terrengløp
- B) Orientering
- C) Skattejakt

4. Hva er målet i en orienteringssløype?

- A) Å finne flest trær
- B) Å komme først til mål
- C) Å finne alle postene i riktig rekkefølge

Fasit: C

Fasit: spørsmål 1: B, spørsmål 2: B, spørsmål 3: B, spørsmål 4: C

Middels nivå

5. Hva betyr en sirkel på et orienteringskart?

- A) En post
- B) En rasteplass
- C) En høyde

6. Hva er en "kurve" på kartet?

- A) En sving i stien
- B) En høydeforskjell i terrenget
- C) En vannkilde

7. Hva står "O" for i "O-lag"?

- A) Oppdagelse
- B) Orientering
- C) Organisasjon

8. Hva er en "skyggepost"?

- A) En post som står i skyggen
- B) En post som ikke er med på kartet
- C) En ekstra post for trening

Fasit: spørsmål 5: A, spørsmål 6: B, spørsmål 7: B, spørsmål 8: C

Utfordrende nivå

9. Hva betyr en svart prikk på et orienteringskart?

- A) En liten høyde
- B) En stein
- C) En postplassering

10. Hva er forskjellen på en "kurve" og en "hjelpekurve"?

- A) Hjelpekurver viser mindre høydeforskjeller
- B) Kurver er alltid rette, hjelpekurver er buede
- C) Hjelpekurver brukes kun i

11. Hva kjennetegner en "reen-trant" i terrenget?

- A) En liten kolle
- B) En dalformasjon som går inn i en skråning
- C) Et område med tett vegetasjon

12. Hva betyr en lilla linje på et orienteringskart?

- A) En anbefalt løype
- B) En forbudt passasje
- C) En trasé for eliteklassen

13. Hva er "kompasskurs" og når brukes det?

- A) Når man følger en sti
- B) Når man løper rett mot en post uten tydelige terrengdetaljer
- C) Når man leser kartet baklengs

14. Hva er en "attack point"?

- A) Et punkt der man starter løpet
- B) Et tydelig terrengpunkt nær

posten som brukes til å navigere presist

- C) Et punkt der man kan ta snarvei

15. Hva er hensikten med "post-beskrivelser"?

- A) Å forklare hvordan man skal løpe mellom postene
- B) Å gi detaljer om hvor posten er plassert i terrenget
- C) Å vise hvilke poster som er vanskeligst

16. Hva betyr det når en post er plassert "på nordvestsiden av steinen"?

- A) At posten er på toppen av steinen
- B) At posten er på den siden som vender mot nordvest
- C) At steinen ligger nordvest for posten

17. Hva er "høydekurveavstand" og hvordan påvirker den kartlesing?

- A) Avstanden mellom to poster
- B) Vertikal avstand mellom to høydekurver, som viser bratthet
- C) Horisontal avstand mellom to koller

18. Hva er typisk utfordring ved nattorientering?

- A) Dårlig kartkvalitet
- B) Begrenset sikt og behov for presis kompassbruk
- C) Flere poster enn vanlig

Resultat og nivåbeskrivelse

Antall riktige svar: 0–5

Nybegynner

Du har kanskje akkurat begynt med orientering, eller trenger en liten oppfriskning. Prøv å bli kjent med karttegn, kompass og grunnleggende begreper – og bli med på treninger!

Antall riktige svar: 6–11

Viderekommen

Du har god kontroll på det grunnleggende og begynner å forstå mer avanserte kartdetaljer og teknikker. Fortsett å øve på veivalg og kartlesing i fart!

Antall riktige svar: 12–15

Erfaren orienterer

Du har solid kunnskap om både kart, terreng og orienteringsteknikk. Du kan navigere effektivt og kjenner til strategier som attack points og kompasskurs.

Antall riktige svar: 16–18

Elite-nivå

Du har full kontroll! Dette nivået krever presisjon, erfaring og forståelse for detaljer som postbeskrivelser, høydekurver og nattorientering. Du er klar for krevende løyper og konkurranser.

Vi støtter o-sporten på Eiker

REMA 1000

ORMÅSEN

RVS AS

SpareBank 1
SØR-NORGE

SPAREBANKEN ØST

www.oest.no

Bjørn Myhre Sport

A J Horgensvei 2, 3055 Krokstadelva

32 87 68 44 - www.bmyhre.no

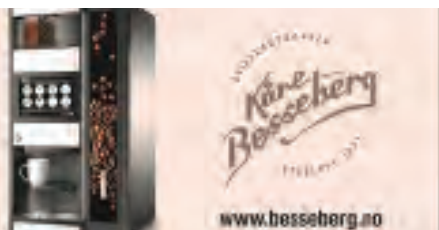
BYGGMAKKER EIKER

Prestebråtan 11,
3300 HOKKSUND
www.byggmakker.no
32 25 25 70

Blomsterperrongen
(med litt ekstra)

Jernbanegata 5,
3320 Vestfossen

Sandvold Akupunktur

15% Medlemsfordel på Akupunktur
www.sandvoldakupunktur.no

DJ LEO

DJ & KARAOKE

BRYLLUP · FIRMAFEST · FØDSELS DAG

PWT-TUR TIL KROATIA OG SLOVENIA FRA 17. TIL 25. OKTOBER

Tekst: Berit Grosvold

Vi var syv stykker av pensjonistene i o-laget som dro på PWT-tur denne høsten. Målene var først Zagreb i Kroatia, så Ljubljana i Slovenia, deretter øya Cres i Adriaterhavet (Kroatia) og til slutt havnebyen Koper. Sistnevnte er Slovenias eneste havneby.

Det var totalt 115 deltakere fra Norge, Finland, Sverige og Danmark med på turen, hele 93 var nordmenn. Det må nesten regnes som pensjonist-tur; det var ikke så mange under 70.

Som alltid på PWT-turer er tempoet høyt; det er ikke mye fritid. Opp tidlig på morgenen for å kjøre til samlingsplasser. Lørdag 18. dro vi til Kalnik, et utfartssted, drøyt 500, moh utenfor Zagreb; litt over timen å kjøre med buss. Området vi kom til var delt av en fjellkjede med spisse topper, og tydelig et yndet sted for klatring og andre luftige aktiviteter. Kartet viste en fHV flat og løpbar lauvskog på begge sider av stupene. Stort sett var det åpen lauvskog, men tette kjerr innimellom. Løpene vi deltok i var nasjonale løp, Ackov Kup 2025. Stort sett var vi fra Norden alene i de eldste klassene. Synes også at løypene her var enklere for oss over 75 år, i alle fall i starten. Lunsj ble servert på ei kro etter løpene, så her fikk vi trening i køståing. Været var jo bra, og det var helg, så mange lokale var også på tur.

På ettermiddagen ble det en stopp i sentrum av Zagreb. Det er ofte gamlebyer i disse landene som det er koselig å gå i. Søndag fikk vi også omvisning av guide i sentrum.

Mandag var programmet endret for 3. og 4. dag pga værforholdene i fjellet. Det skulle være bra vær mandag. Vi kjørte i over 2 timer i retning Velika planina, et fjellområde ca 1500 moh. Bussene slapp oss av der veien stanset som busser kunne kjøre på, ca 1175 moh. Været var overskyet og bare 7-8 gr og vind; i høyden lurte tåka over oss. Det viste seg at vi skulle over 300 høydemeter opp med to alternative stier til målet, Domzalskiddom, ei fjellhytte. Det ble en krevende opptur. Tåka sto som en vegg da vi var oppe til seterområdet, 14-1500 moh. Men vi oppdaget skygger av mennesker foran oss så det gikk fhv greit å komme videre til samlingsplass. Mange hadde allerede startet da vi kom opp, men tåka ble tettere, så Rolf og jeg var blant dem som ikke fikk starte. Det var sikkert like greit, for på det verste så vi ikke fra fjellhytta til startstedet rett nedenfor. Aud og Hans Roar var i gang i tåkehavet, og vi engstet oss både for den ene og andre som var ute i tåka, men alle kom helskinnet tilbake, så jeg tror både vi lokale og reiselederne var lettet etterpå.

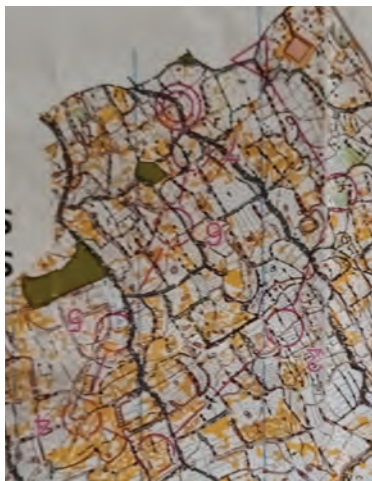
Etter spist lunsj og alle hadde kommet i mål, var det tid for retur. Vi tok en ekstra omvei rundt på en kjerrevei, før vi gikk samme vei ned som opp. Det ble i alle fall god trim, totalt ca 5 km, tur retur bussene til samlingsplass.

Turen gikk nå videre til hotellet ca 3 km utenfor sentrum av Ljubljana. Et fint hotell med moderne store rom; Ellen og Rolf og et par til fikk til og med suite med møteplass til 10 personer, i tillegg boblebad og ikke mindre enn fire vasker!

Tirsdag 21. var det meldt en del regn. Vi skulle bare kjøre en halv times tid utenfor Ljubljana denne dagen. Det hadde regnet om natta, så skauen var våt, men vi var heldige og slapp unna med bare noen «drøpp» underveis i løypa. Kartet var på et vis todelt med steiner, skrenter og med langsgående stup. Når vi kom opp mellom stupa, var det ei fin slette med groper av forskjellig størrelse og dybde, masse stier og god skogbunn uten for mye kvist og kvast. Postene på vei ned igjen var plassert slik at det passet med stier ut det bratteste, i alle fall for kortløypa.

Både ved arrangementet i går på høyfjellet og denne dagen hadde Jens lokale hjelpere som sto for start og tidtaking. Disse to var med oss også de neste dagene i Cres og Koper.

Etter løpet tirsdag kjørte bussene tilbake til hotellet med oss løpere. Sightseeings-tur i sentrum var avtalt til kl 15, med bussavgang 14.40. De fleste tok nok turen dit, men personlig var jeg ganske trøtt og sliten, så flere av oss avtalte lunsj i nærheten av hotellet etter dusjen. I tillegg hadde regnet kommet for alvor, så det ble ikke så vanskelig å droppe den turen. En kan ikke få med seg alt.

Onsdag måtte to eiker-løpere hjem igjen for tur til bryllup i Bergen og en annen kar dro videre til o-løp i Tyrkia. Resten av reisefølget forlot Ljubljana på morgenen for å kjøre videre til Cres, øya og byen med samme navn, ute i Adriaterhavet. Vi spiste litt lunsj på veien dit, så det var igjen snart klart for et lite o-løp i en olivenlund like ovenfor hotellet. Ved første blick på kartet veldig vanskelig ut, men det kom seg etter hvert. Underlaget var steiner i forskjellige fasonger, steingjerder, stier, kjerreveier mellom høye steingjerder på hver side, og noen grønne felter innimellom. Det var gøy å finne fram, men det tok sin tid. Noen løper jo kjempefort uansett underlag, men er en litt opp i årene må en passe på å unngå fall. Det ble et armbrudd og ei skulder ut av ledd for to av deltakerne.

På det store hotellet på Cres var det middag, både onsdag og torsdag. Torsdag morgen ble vi kjørt til en liten gammel by, Beli, med bare 40 innbyggere. Her var det også lunsj på kroa på det lille stedet. Vi hadde oppholdsvær under løpet, som hadde start noen hundre bratte meter ovenfor kafeen, som var samlingsplass. Terrenget var ganske kupert, og med masse steingjerder. Skogen besto mest av høye lauvtrær, så det var god sikt og fint underlag å komme seg fram på.

Før frokost på fredag var det lagt opp til gateløp i Cres. Første del gikk i gamlebyen med trange smug, og div. muligheter for å ta feil retning. Vi oppdaget på første post at det ikke var stemplingsenhet på den, og heller ikke på neste, så da gikk liksom «lufta litt ut av ballongen». De første syv postene lå i gamlebyen, de andre fem postene var ute i den nye bebyggelsen, men vi måtte jo tilbake til hotellet for frokost og litt seinere avreise til Koper, så derfor ble det en amputert sprint denne morgenen.

Fredag etter frokost startet med en halv times busstur til ferjeleiet og en båttur på 20 minutter fra øya til fastlandet. Turen herfra til Koper tok ca to timer. Forskjellige landskap på veien dit, daler og høye fjell, jordbruksbygder med landsbyer, og mange vinmarker også.

Etter å ha kjørt noen mil både i Kroatia og Slovenia, må en jo si at hus og gårder virket mer vedlikeholdt i Slovenia enn Kroatia, i alle fall ute på landsbygda.

Vi kom fram til Koper tidlig på ettermiddagen i solrikt vær, og kl 16 var det første start for sprintløp i gamlebyen. Det var lettere å finne fram her, heldigvis. Nå forsto vi også hvorfor det ikke var satt ut enheter på løypa i Cres. I Koper var det nemlig hengelås på hver enhet. Dette ville tatt litt for lang tid fredag morgen. Koper var en fin by med masse liv i havneområdet. Men dette var det siste løpet på turen, og dagen etter var det tid for retur til gamlelandet via Venezia. Det fine reiseværet fortsatte, og etter noen timer ble det landing på Gardermoen til en litt mer høstlig temperatur enn vi kom fra.

De fleste av oss var fornøyde resultatmessig; Hans Roar ble nr 2 sammenlagt i de to første løpene i Kalnik. De to andre på pallen var også nordmenn. Resten av eiker-gjengen havnet utenfor pallen, men er jo heller ikke vant til å være der, så vi var glade for å komme rundt på en rimelig tid.

Orientering er en idrett som en kan holde på med så lenge hodet og beina fungerer. Det er tydelig på deltakerne her, mange er godt oppe i årene og har stor glede av en slik aktiv ferie. En må bare si takk til reise-arrangør, Jens Kristian Kopland med medhjelpere, for nok en vellykket tur. Vi må også si takk til flinke sjåførere som losa oss gjennom trafikerte byer, landsbyer, motorveier og opp og ned smale fjellveier.

**Det beste med å
være orienterings-
rekrutt i 2025!**

Pernille:

Det beste minnet jeg har fra sesongen er O-troll leir! Fordi jeg fikk blitt kjent med mange nye folk, og det var veldig hyggelig å være med så mange. Og det var veldig morsomt med det "vannkaonon"-løpet!

Johannes:
Egentlig alt! O troll leir var spesielt stas med mange barn og mange aktiviteter. Også morro på konkurranser når mange fra klubben er med.

Lisa:

Jeg elsker å få premie, men jeg liker ikke at alle heier på meg når jeg står på "førsteplass" pallen.

Ada Isabella:

det beste var løp og avslutningen på sesongen med masse premier!
Det var gøy å hjelpe andre ute i løypa med å finne veien.

Emil:

synes det beste med sesongen var O-trolleiren med overnatting i gymsalen og sørlandsgaloppen i Kristiansand. Det var morsomt med løp på dagen og gøy å leke på campingplassen på kveldene. Litt skummelt, men gøy å prøve seg alene i skogen for første gang.

Maiken:

Det var gøy med små runder med to poster, da vant vi mot de andre foreldrene. Også er det gøy når vi har løp og blir våt på beina.

Jenny:

Det beste med orienteringen jeg er premier! Særlig på avslutninga.

*Returadresse: Eiker o-lag,
postboks 73, 3301 Hokksund*

Etter å ha satt en virkelig støkk i Røyken o-lag, som nå bør være ytterligere oppmuntret til å sjekke postkoder før neste års Frostsprint, er Eikers sjefsheksere klare for å ta Halloweenløpet tilbake til hjemlige trakter!